

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Bîrca Vadim xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.05.2015-02.03.2018;
2. Instanța de apel: 05.04.2018-28.01.2019;
01.08.2019-16.06.2020;
3. Instanța de recurs: 09.04.2019-02.07.2019;
10.08.2020-09.03.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 02 martie 2018, Bîrca Vadim în baza art. 42, art. 276 alin. 2, lit. b) și art. 190 alin. 5 Cod Penal a fost achitat pe motiv că, faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate, cu reabilitarea deplină a acestuia.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, prin rechizitoriu, Bîrca Vadim într-o perioadă nestabilă de timp, în loc nestabil, în cooperare cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție, în scopul realizării automobilului de model „BMW X-5”, de culoare gri, a.f. 2001, motor pe benzină cu capacitatea de 4398 cm³ pe teritoriul Republicii Moldova, a falsificat numărul de marcaj auto prin înlăturarea suportului amortizatorului cu numărul inițial, cu montarea ulterioară a unui suport analog cu nr. xxxxx, care conform certificatului de înmatriculare primar a fost dezmembrat de pe automobilul de model „BMW X5”, nr. motor: xxxxx, înregistrat de asemenea pe numele lui Bîrca Vadim, și cu montarea ulterioară pe automobilul de model „BMW X-5”, de culoare gri, a.f. 2001, motor pe benzină cu rapacitatea de 4398 cm³, la care au fost fixate și plăcuțele cu xxxxx, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 4526 din 13.06.2014, numărul de marcaj al autoturismului de model „BMW X-5” cu xxxxx, a fost supus modificării prin

înlăturarea suportului amortizatorului cu numărul inițial, cu montarea ulterioară a unui suport analog cu numărul prezent xxxxx” și fixarea lui prin sudare. Din acest motiv, stabilirea numărului de marcaj inițial, nu este posibilă. Particularități care ar indica la modificarea numărului de marcaj al caroseriei xxxxx, imprimat pe suportul amortizatorului autoturismului de model „BMW X-5” cu xxxxx, nu au fost depistate, numărul caroseriei xxxxx, modificării nu a fost supus și este inițial. Totodată, s-a stabilit că, pe ușa din partea lateral-stângă a șoferului, este prezent un purtător de informație care dublează semnificația numărului de marcaj al caroseriei și anume, o etichetă din material polimeric, pe care sunt prezente semnificațiile numerice xxxxx, ce prezintă probabil ultimele 7 semne ale numărului inițial al caroseriei automobilului prezentat. Particularități care ar indica la modificarea codului de producere xxxxx imprimat pe suportul amortizatorului automobilului de model BMW X 5 cu xxxxx, supus examinării, nu au fost depistate. Numărul codului de producere xxxxx modificării nu a fost supus și este inițial.

Această faptă a fost încadrată juridic de către acuzatorul de stat în baza art. art.42, 276 alin.(2), lit. b) Cod Penal, după semnele calificative „*complicitate la falsificarea elementelor de identificare ale autovehiculelor, adică, falsificarea seriei, a numărului de identificare ale șasiului, caroseriei sau motorului auto prin înlocuire sau modificare, de două sau mai multe persoane*”.

Tot el, Vadim Bîrca, la data de 12 februarie 2014, aflându-se pe xxxxx, cunoscând cu certitudine despre faptul că, automobilul său de model BMW X 5 xxxxx este gajat, avariat și faptul că, numărul de marcaj al autoturismului de model BMW X-5 de culoare gri, a.f. 2001, motor pe benzină cu capacitatea de 4398 cm³, este modificat, prin înlăturarea suportului amortizatorului cu numărul inițial, cu montarea ulterioară a unui suport analog cu xxxxx, care conform certificatului de înmatriculare primar a fost dezmembrat de pe automobilul de model BMW X5, nr. motor: xxxxx, cu capacitatea cilindrică 2995 cm³, xxxxx, care aparținea în proprietate și era înregistrat de asemenea pe numele său, fapt stabilit prin Raportul de expertiză nr. 4526 din 13.06.2014, conform căruia, numărul de marcaj al autoturismului de model BMW X-5 cu n/î xxxxx, a fost supus modificării prin înlăturarea suportului amortizatorului cu numărul inițial, cu montarea ulterioară a unui suport analog cu numărul prezent xxxxx și fixarea lui prin sudare. Particularități care ar indica la modificarea numărului de marcaj al caroseriei „xxxxx”, imprimat pe suportul amortizatorului autoturismului de marca BMW X-5 cu xxxxx, nu au fost depistate, numărul caroseriei „xxxxx, modificării nu a fost supus și este inițial.

Totodată, s-a stabilit pe ușa din partea lateral-stângă a șoferului, este prezent un purtător de informație care dublează semnificația numărului de marcaj al caroseriei și anume, o etichetă din material polimeric, pe care sunt prezente semnificațiile numerice xxxxx ce prezintă probabil ultimele 7 semne ale numărului inițial al caroseriei automobilului prezentat. Particularități care ar indica la modificarea codului de producere xxxxx imprimat pe suportul amortizatorului automobilului de model „xxxxx, supus examinării nu au fost depistate. Numărul codului de producere xxxxxx” modificării nu a fost supus și este inițial.

Astfel, prin înșelăciune și abuz de încredere, i-a vândut automobilul menționat lui Apostol Gheorghe contra sumei de 9000 euro (echivalentul conform cursului oficial al BNM la data de 12.02.2014 constituia suma de 165562,2 lei), primind în schimb un automobil de model „Mercedes 140” a.f. 1997 xxxxx autoproclamatei republici nistrene și suma de 2000 euro (echivalentul conform cursului oficial al BNM la data de 12.02.2014 constituia suma de 36 791,6 lei), cauzându-i astfel ultimului un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Această faptă a fost încadrată juridic de către acuzatorul de stat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după semnele calificative - „*escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari*”.

2. Sentința menționată a fost atacată **cu apel**, de către acuzatorul de stat, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bîrca Vadim să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 42, 276 alin. (2) lit. b) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c..

A-l recunoaște vinovat pe Bîrca Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin prisma art. 84 alin.(1) Cod Penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili lui Bîrca Vadim pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 1500 u.c..

2.1 În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanței de judecată i-au fost prezentate suficiente probe în vederea recunoașterii culpabilității inculpatului Bîrca Vadim în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42, 276 alin.(2) lit. b) și 190 alin.(5) Cod penal, iar concluziile instanței de judecată precum că, acțiunile ultimului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate nu au nici un suport probatoriu, instanța de judecată întemeindu-și concluziile doar în baza declarațiilor inculpatului și neținând cont de faptul că, acesta nu poartă răspundere penală pentru declarații false, iar poziția adoptată de către acesta este o modalitate de a nega evidentul.

În opinia apelantului declarațiile martorilor apărării nu puteau fi puse la baza sentinței deoarece ele nu sunt în coroborare cu alte probe prezentate în instanță, mai mult ca atât ele vin în contradicție direct cu probele prezentate de către acuzare.

A menționat faptul că, asupra automobilului vândut părții vătămate s-au efectuat manipulări din exterior s-a confirmat prin: raportul de expertiză nr. 4526 din 13 iunie 2014. Pe lângă declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului Bîrca Vadim este pe deplin demonstrată și prin probele materiale cercetate în cadrul ședinței de judecată și acumulate cu respectarea tuturor rigorilor legale prevăzute de legislația procesual penală.

Procurorul apelant a mai menționat că, sentința nominalizată a fost pronunțată cu derogare de la prevederile: art. 314 Cod de procedură penală, art. 394 alin. (3) pct. 2)

Cod procedură penală și, contrar prevederilor pct. 13, 19 și a Hotărârii plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească nr. 5 din 19.06.2006 întrucât, instanța de judecată în sentință nu a indicat temeiurile pe care-și întemeiază achitarea.

Tabloul infracțional este detaliat expus prin declarațiile părții vătămate Apostol Gheorghe or, acesta a menționat că, a procurat de la Bîrca Vadim automobilul de modelul BMW X5 cu nr/în xxxxx, iar când a mers să-l înregistreze a aflat că, acesta este gajat.

3. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Bîrca Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42; art. 276 alin.(2) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activități și ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor fixe și financiare pe un termen de 2 ani și art. 190 alin.(5) Cod penal la 8 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activități și ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor fixe și financiare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor numite a fost stabilit lui Bîrca Vadim pedeapsa definitivă de 8 ani 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activități și ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor fixe și financiare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4. Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2019, recurs ordinar a declarat avocatul Salari Gheorghe în numele lui Bîrca Vadim.

5. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2019, a fost admis recursul ordinar al avocatului Salari Gheorghe în numele lui Bîrca Vadim, casată total decizia Curții de Apel Chișinău din 28.01.2019 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea hotărârii atacate.

6.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Bîrca Vadim, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42; art. 276 alin.(2) lit. b) și art. 190 alin.(5) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Or, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare a lui Bîrca Vadim, cu atât mai mult că prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Analizând probele administrate cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, instanța de apel a constatat că acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului Bîrca Vadim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42; art. 276 alin.(2) lit. b) și art. 190 alin.(5) Cod penal, iar în contextul dat instanța de fond a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că fapta incriminată lui Bîrca Vadim, nu întrunește elementele infracțiunii de tentativa de escrocherie.

În speță, instanța de apel a considerat că, prin probele administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Bîrca Vadim, de comiterea infracțiunilor imputate acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, contrar prevederilor art. 281 alin.(2) Cod de procedură penală, procurorul în ordonanța sa de punere sub învinuire a lui Bîrca Vadim n-a concretizat învinuirea adusă și anume n-a formulat învinuirea cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, care a fost scopul și acțiunile concrete efectuate de către inculpat în comiterea complicității la falsificarea elementelor de identificare ale automobilului de model „BMW X5”, și a escrocheriei, care prin înșelăciune și abuz de încredere, i-a vândut automobilul menționat cet. Apostol Gheorghe contra sumei de 9000 euro primind în schimb un automobil de model „Mercedes 140” și suma de 2000 euro.

Totodată, instanța de apel a constatat că, nu numai că nu s-a menționat care acțiuni ale celui din urmă au determinat acuzatorul de stat să presupună că de către inculpat a fost falsificat numărul de identificare a automobilului prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente, înlăturarea de obstacole, dar și nu a fost prezentată nici o probă directă, care ar dovedi faptul că inculpatul Bîrca Vadim în urma schimbului și înstrăinării automobilelor de modelul „BMW X5” cu nr. românești, moldovenești și „Mercedes 140” cu numere transnistrene cu partea vătămată Apostol Gheorghe, a avut careva intenții ilegale.

Cu referire la argumentul acuzării precum că, în acțiunile lui Bîrcă Vadim, ce caracterizează latura obiectivă/subiectivă, vinovăția sub formă de intenție directă instanța de apel, administrând materialele cauzei, a constatat că, nu a existat un abuz de încredere propriu-zis, ori între Bîrcă Vadim și Apostol Gheorghe nu au existat careva relații de prietenie sau alte relații de încredere, care ar fi permis lui Bîrcă Vadim să le manifeste cu rea-credință.

La fel, instanța de apel a constatat că, nu a existat înșelăciune, sub nici o formă, deoarece încheind un contract verbal la data de 12.02.2014, Bîrcă Vadim a transmis lui Apostol Gheorghe, automobilul de model „BMW X5” cu n/î de România xxxxx, actele de la automobilul de modelul „BMW X5” cu n/xxxxx și comunicat despre faptul că, este gajat și urmează să achite câteva rate pentru a fi stins integral, când a și fost verificată în registrul de către Apostol Gheorghe.

Totodată, instanța a constatat, că la data de 16 februarie 2014, Apostol Gheorghe a ridicat caroseria de la automobilul „BMW X5” cu n/xxxxx fără a înainta careva vicii inculpatului.

Astfel, conform informației primite de la „Credit Rapid” SRL, privind situația contractului de împrumut al clientului Bîrcă Vadim, la compartimentul „achitat efectiv”, se confirmă plăți, achitări periodice și anume: la 05 februarie 2014, precum și după data de 12.02.2014 (după efectuarea schimbului) - 18 martie 2014, 31 martie 2014 și 11 aprilie 2014 (Vol. III, f.d.228-229), fapt confirmat prin Certificatul eliberat de „Creidt Rapid” SRL, și respectiv radiat gajul, executând cu bună credință obligațiunile asumate.

La fel, conform informației din Registrul de stat al transporturilor privind accesarea datelor, se probează că automobilul „BMW X5” cu nxxxxx, a fost verificat la data de 12.02.2014, ora 09:04:40 și la data de 18:03:2014, 13:33:16. Astfel, Apostol Gheorghe fiind în posesia actelor, a verificat și cunoștea cu certitudine despre existența gajului.

De asemenea, Raportul de expertiză nr. 4526 din 13 iunie 2014, nu a fost pus la bază, pentru a confirma faptul că la data de 12 februarie 2014, până la transmiterea automobilului de către Bîrcă Vadim, părții vătămate Apostol Gheorghe, acesta avea numărul de marcaj al autoturismului de model „BMW X5” modificat. Ori, de la data de 12 februarie 2014 până la data când acesta a fost supus examinării, automobilul și caroseria se aflau în posesia efectivă a părții vătămate, Apostol Gheorghe, iar partea acuzării nu a stabilit că, anume Bîrcă Vadim se face vinovat de modificarea numărului de marcaj al caroseriei.

Mai mult ca atât, din conținutul anunțului de vânzare reiese cert, că ultimul vindea automobilul de model „BMW X5” cu n/î de România xxxxx.

În contextul probării elementului obligatoriu al laturii subiective, și anume că Bîrcă Vadim a urmărit un scop de cupiditate, instanța de apel nu a pus la baza învinuirii inculpatului, atât declarațiile părții vătămate Apostol Gheorghe, care nemijlocit în urma încheierii tranzacției de schimb, a transmis benevol automobilul de modelul „Mercedes 140” lui Bîrcă Vadim, primind automobilul de model „BMW X5” cu n/î de România xxxxx, precum și a materialului probator, care intră în contradicție cu învinuirea înaintată lui Bîrcă Vadim, or, inculpatul nu a realizat latura obiectivă/latura subiectivă a infracțiunii, întrucât fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate, neavând intenție directă, nu a falsificat elementele de identitate ale automobilului și nu a urmărit scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată nu a fost prezentată nici o probă, care ar indica direct asupra faptului că, Bîrcă Vadim a fost în calitate de complice și coautor (art.42 Cod penal), implicat în acțiunile de dobândire ilicită a sumei de bani - 9000 euro în schimbul, înstrăinării ilegale a automobilelor.

Cu referire la declarațiile părții vătămate Apostol Gheorghe, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece vin în contradicție cu cumulul de probe acumulate în cadrul cauzei penale și cercetate în ședința de judecată, nu pot fi puse în exclusivitate la baza emiterii unei decizii de condamnare. Versiunea acestuia ne fiind probată cu alte probe concludente, atât la OUP, cât și în instanța de judecată.

Astfel, nici partea vătămată și nici martorii acuzării audiați, atât la OUP, cât și în ședința de judecată n-au putut confirma cu certitudine, că inculpatul Bîrcă Vadim prin

acțiunile sale a comis - falsificarea elementelor de identitate ale automobilului și escrocherie, adică a dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

În acest context, instanța de apel a constatat că, faptele incriminate inculpatului Bîrca Vadim nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.art.42,276 alin.(2) lit. b) și 190 alin.(5) Cod penal - latura obiectivă și subiectivă.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Călugăreanu Vitalie, care indicând temeiul art. 427 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei atacate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecători.

7.1 În motivarea recursului procurorul a indicat că:

- instanța de judecată eronat l-a achitat pe Bîrca Vădim de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 42, art. 276 alin. 2 lit. b) și art. 190 alin.(5) Codul penal, or aceste circumstanțe fiind combătute de totalitatea probelor acuzării prezentate în instanța de judecată;

- cu privire la calificativul înaintat al componentei de infracțiune prevăzute la art. 42. 276 alin.(2) lit. b Cod penal, acuzarea reține că, a fost demonstrată latura obiectivă a infracțiunii determinate în acțiunile inculpatului Bîrca Vădim, care indubitabil este și s-a manifestat prin acțiuni directe de falsificare a elementelor de identificare ale automobilului;

- cu privire la calificativul înaintat al componentei de infracțiune de la art. 190 Cod penal acuzarea reține că, analizând ansamblul probatoriu, acuzarea consideră vina inculpatului Bîrca Vădim, dovedită integral, fiind prezentă în acțiunile inculpatului latura obiectivă a escrocheriei, exprimată prin înșelăciune și abuz de încredere, deoarece prin probele administrate s-a constatat că, făptuitorul Bîrca Vădim a obținut cu rea-credință pentru sine banii și un automobil de model „Mercedes” de la partea vătămată Apostol Gheorghe în posesie transmiși voit de către aceasta, prin dezinformarea ultimului și inducerea în eroare și anume perfectarea procurii, neavând scopul de a-și realiza angajamentul asumat-vinderea automobilului de model BMWX5, care era avea vicii grave;

- acțiunile inculpatului Bîrca Vădim corect urmează a fi calificate drept escrocherie, dat fiind faptul că, făptuitorul încă la momentul intrării în stăpânire asupra banilor și a automobilului de model „Mercedes”, urmărea scopul de a-i însuși și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat;

- din circumstanțele expuse, este stabilit faptul că, inculpatul Bîrca Vadim a acționat cu intenție determinată întru însușirea averii proprietarului și trecerea în sfera personală patrimonială foloase în proporții deosebit de mari, ultimul își dădea seama de caracter prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile, a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări;

- instanța de fond la emiterea unei sentințe de achitare nu a dat o apreciere corectă declarațiilor părții vătămate Apostol Gheorghe, declarații ce coroborează cu

declarațiile martorului Grosu Elisei, Ștefanet Dumitri și cu raportul de expertiză nr. 4526 din 13.06.2014,

- comiterea înșelăciunii de către inculpat este probată prin faptul că, i-a vândut automobilul său de model „BMW X 5” care era gajat, avariat, cu numărul de marcaj modificat prin înlăturarea suportului amortizatorului cu numărul inițial, cu montarea ulterioară a unui suport analog cu numărul prezent și fixarea lui prin sudare, lui Apostol Gheorghe contra sumei de 9000 euro, primind în schimb un automobil de model „Mercedes 140” și suma de 2000 euro, cauzându-i astfel ultimului un prejudiciu material în proporții deosebit de mari;

- toate aceste acțiuni întreprinse de către inculpat denotă intenția directă a acestuia de a dobândi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind conștient de faptul dat și de producerea prejudiciului victimei;

- în acțiunile inculpatului este prezenta atât înșelăciunea cât și abuzul de încredere. Inculpatul prin faptul că, a vândut lui Apostol Gheorghe, automobilul său de model „BMW X5” cu n/î xxxxx a.f. 2002, cunoscând cu certitudine despre faptul că este gajat, că numărul de marcaj al autoturismului de model „BMW X5” este modificat, perfectând la notar procura pe automobilul de model „BMW X5” cu n.î. xxxxx, deși cunoștea despre faptul că, acest automobil de facto nu există, există doar o caroserie depozitată pe str. Lunca Bâcului, mun. Chișinău, or în cazul în care inculpatul i-ar fi vândut părții vătămate automobile BMW cu numere românești, urma a fi perfectată procură pe acest automobil;

- inculpatul Bîrca Vădim a abuzat de încrederea acordată de către partea vătămată Apostol Gheorghe, care manifesta față de acesta un prin comportamentul tolerant și credul;

- sentința instanței de fond nu putea fi menținută deoarece ultima a susținut o poziție contradictorie - îl achită pe inculpat de sub învinuirile înaintată pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii încriminate, însă în motivare își susține poziția precum că învinuirea înaintată este una neclară.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu

respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Recurentul în recursul declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției cotrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.*

De fapt, din textul recursului Colegiul penal atestă, că autorul critică soluția instanței de apel de achitare a lui Bîrcă Vadim de sub învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 276 alin. 2 lit. b) și art. 190 alin.(5) Codul penal, făcând referire la probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, indicând că, fapta prejudiciabilă comisă de către Bîrcă Vadim este confirmată pe deplin de întregul sistem de probe pertinente administrate la cauza penală, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele.

Din materialele cauzei se reține că, Bîrcă Vadim de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42, art. 276 alin. 2 lit. b) *Cod Penal - complicitate la falsificarea elementelor de identificare ale autovehiculelor* și art. 190 alin.(5) Cod penal - *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

Prima instanță l-a achitat pe Bîrcă Vadim de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42, art. 276 alin. 2 lit. b) și art. 190 alin.(5) Codul penal, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor încriminate.

Hotărârea primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bîrcă Vadim să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42, art. 276 alin. 2 lit. b) și art. 190 alin.(5) Codul penal.

Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, corect a respins apelul procurorului, cu menținerea sentinței atacate, decizia instanței de apel cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, precum că fapta lui Bîrcă Vadim nu întrunește elementele infracțiunilor încriminate, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de procuror și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectând prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42, art. 276 alin. 2 lit. b) și art. 190 alin.(5) Codul penal, menționând conținutul declarațiilor părții vătămate Apostol Gheorghe, a martorilor Ștefăneț Ghenadie, Grosu Elisei, Danu Inga, Vacarciuc Ion, Badiu Eugeniu, Cravcenco Ivan, cât și celelalte probe materiale administrate, însă aceste alegații, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârilor atacate se constată, că probele indicate au fost cercetate și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat prin argumente fundamentate în fapt și în drept, și care au fost redată în pct. 5 al prezentei decizii, iar în motivarea soluției sale just a statuat, că: *„nici partea vătămată și nici martorii acuzării audiați, atât la OUP, cât și în ședința de judecată n-au putut confirma cu certitudine, că inculpatul Bîrca V. prin acțiunile sale a comis - falsificarea elementelor de identitate ale automobilului și escrocherie, adică a dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari. În acest context, instanța de apel denotă că faptele incriminate inculpatului Bîrca Vadim nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.art.42,276 alin.2, lit. b și 190 alin.5 CP - latura obiectivă și subiectivă”*.

Totodată, Colegiul penal menționează că, chestiunea privind întrunirea elementelor infracțiunilor specificate în acțiunile inculpatului, Bîrcă Vadim, prin prisma cumulului de probe administrat la caz, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în prima instanță și în ordine de apel și cărora aceste instanțe le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție de la care instanța de recurs nu se va îndepărta, și a cărei reluare nu se mai impune, învederând considerentele Curții Europene și anume, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției ale instanței de fond. (*Garcia Ruis c. Spaniei, Heile c. Finlandei*).

Astfel, nu poate fi reținută critica recurentului, precum că, - *instanța de judecată eronat l-a achitat pe Bîrca Vădim de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 42, art. 276 alin. 2 lit. b) și art. 190 alin.(5) Codul penal, or aceste circumstanțe fiind combătute de totalitatea probelor acuzării prezentate în instanța de judecată*.

La acest aspect, Colegiul penal reține că, instanța de apel a menționat că, în urma cercetării probatoriului administrat nu s-a constatat că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 42; art. 276 alin.(2) lit. b) și art. 190 alin.(5) Cod penal, pentru ce ultimul, justificat și legal a fost achitat, iar acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe ce ar servi temei de condamnare a inculpatului.

Cu referire la argumentul recurentului privind *„prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 42. 276 alin.(2) lit. b Cod penal în acțiunile inculpatului, care indubitabil este și s-a manifestat prin acțiuni directe de falsificare a elementelor de identificare ale automobilului”* Colegiul ține să menționeze că, instanța de apel corect a statuat asupra faptului că, acuzatorul de stat nu a indicat care anume acțiuni a inculpatului au dus în complicitate la falsificarea elementelor de identificare ale

automobilului cât și nu a fost prezentată nici o probă directă, care ar dovedi faptul că inculpatul în urma schimbului și înstrăinării automobilelor de modelul „BMW X5” cu nr. românești, moldovenești și „Mercedes 140” cu numere transnistrene cu partea vătămată, a avut careva intenții ilegale.

Mai mult ca atât, instanța de recurs remarcă că, instanța de apel corect a reținut lipsa intenției din partea inculpatului în în falsificarea elementelor de identificare ale automobilului. Or, în cazul falsificării vin codul, prezentat de către inculpat, urma să fie instalat la automobilul „BMW X5” cu xxxxx, înstrăinat lui Apostol Gheorghe.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului *privind prezența laturii obiective în acțiunile inculpatului Bîrca Vădim a infracțiunii de escrocherie, care s-a manifestat prin anumite procedee psihologice, acțiuni directe utilizate de primul fiind evidentă și clară intenția inculpatului Bîrca Vădim, inclusiv scopul cupidant, din startul derulării stării de fapt.*

La acest aspect, Colegiul penal reține că, instanța de apel a menționat că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal se caracterizează prin acțiunea de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin în înșelăciune sau abuz de încredere. Prin intermediul înșelăciunii sau al abuzului de încredere făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndrituit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o „prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din jur (deseori, inclusiv „martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul „legitim” al tranzacției efectuate.

În cazul dat, instanța de recurs remarcă, că instanțele de fond în motivarea soluției, just au reținut, că potrivit materialelor cauzei nu a existat un abuz de încredere propriu-zis, ori între Bîrcă Vadim și Apostol Gheorghe nu au existat careva relații de prietenie sau alte relații de încredere, care ar fi permis lui Bîrcă Vadim să le manifeste cu rea-credință. La fel, nu a existat înșelăciune, sub nici o formă, deoarece încheind un contract verbal la data de 12.02.2014, Bîrcă Vadim a transmis lui Apostol Gheorghe, automobilul de model „BMW X5” cu n/î xxxxx, actele de la automobilul de modelul „BMW X5” cu n/xxxxx și a comunicat despre faptul că, este gajat și urmează să achite câteva rate pentru a fi stins integral, când a și fost verificată în registru de către Apostol Gheorghe.

La fel, nu poate fi reținut argumentul procurorului precum că, *inculpatul a dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere banii și un automobil de model „Mercedes 140” a.f. 1997 cu xxxxx de la Apostol Gheorghe, urmărind scopul de cupiditate.* În acest sens, instanța de recurs reține, că instanța de apel veridic a constatat că, potrivit materialelor cauzei, nu a fost probat și stabilit scopul de cupiditate ca element obligatoriu al laturii subiective, fiind realizat un schimb de bunuri materiale. Or, potrivit declarațiilor părții vătămate Apostol Gheorghe, instanța de apel corect a reținut că, acesta a aflat despre vânzarea automobilului de model „BMW X5” cu n/î de

xxxxx, pe pagina web www.999.md. Ulterior telefonându-l pe Bîrcă Vadim s-a deplasat la domiciliu acestuia, a văzut automobilul, l-a testat după care a venit cu propunerea de a face schimb.

Nefondat este și argumentul recurentului precum că, *comiterea înșelăciunii de către inculpat este probată prin faptul că, i-a vândut automobilul său de model „BMW X 5” care era gajat, avariat, cu numărul de marcaj modificat prin înlăturarea suportului amortizatorului cu numărul inițial, cu montarea ulterioară a unui suport analog cu numărul prezent și fixarea lui prin sudare, lui Apostol Gheorghe contra sumei de 9000 euro, primind în schimb un automobil de model „Mercedes 140” și suma de 2000 euro, cauzându-i astfel ultimului un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.*

În acest sens, instanța de recurs reține că, instanța de apel corect a constatat că, potrivit răspunsului nr. 101 din 27 mai 2015, primit de la „SIMPALS” S.R.L., de către Bîrcă Vadim, la data de 06 octombrie 2013, a fost plasat pe pagina web www.999.md anunț de vânzare a Automobilului de model „BMW X5” cu xxxxx, și care a fost actualizat la data de 12 februarie 2014 (în aceeași zi, când Apostol Gheorghe a primit mașina). La fel, fiind plasate în anunț și 7 fotografii ale automobilului „BMW X5”, pe timp de iarnă, având numere xxxxx. La momentul părții vătămate, automobilul cu n/î xxxxx, actele de la automobilul de modelul cu xxxxx și a comunicat despre faptul că, este gajat fapt verificat și cunoscut de către partea vătămată la accesarea datelor din Registrul de stat al transporturilor.

Referitor la invocările părții acuzării, precum că, *acțiuni întreprinse de către inculpat denotă intenția directă a acestuia de a dobândi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind conștient de faptul dat și de producerea prejudiciului victimei*, Colegiul penal menționează că instanțele de fond corect au constatat că, în urma încheierii tranzacției de schimb, partea vătămată a transmis benevol automobilul de modelul „Mercedes 140” inculpatului, primind în schimb automobilul de model „BMW X5” cu xxxxx, astfel neavând intenție directă, nu a falsificat elementele de identitate ale automobilului și nu a urmărit scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel veridic a constatat că, prima instanță a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului Bîrcă Vadim, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, art. 276 alin. 2 lit. b) și art. 190 alin.(5) Codul penal, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunilor înscrinate.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs respinge argumentele procurorului, precum că atât instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, a martorilor, cât și probele prezentate de acuzare, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatului.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat probele conform prevederilor art. 101 Cod de procedură

penală. Astfel, Colegiul penal statuează că, soluțiile instanțelor de fond privitor la achitarea lui Bîrcă Vadim este corectă, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunilor imputate.

În aceste condiții, instanța de recurs, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate fapt, ce impune respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Bîrcă Vadim xxxxx* cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **08 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătoarei Cobzac Elena

Conform art.339 alin.(7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe *Bîrca Vadim xxxxx*.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 martie 2021, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Bîrca Vadim xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, urma a fi admis cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În speța dată se constată, că instanța de apel menținând sentința de achitare a lui Bîrcă Vadim nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, de unde reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art.435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urma a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în apel.

Astfel că, motivarea instanței de apel întru menținerea sentinței instanței de fond cu privire la achitarea Bîrca Vadim de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.42, 276 alin.(2) lit.b) și art.190 alin.(5) Cod penal, din motiv că acțiunile ultimului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, este una contradictorie, deoarece instanța de apel, la fel ca și prima instanță, a dat o apreciere selectivă a probelor, în derogare de la prevederile art.101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului, depuse în cadrul ședinței de judecată potrivit cărora a respins învinuirea adusă, motivând că, *prin probe administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Bîrca Vadim, de comiterea infracțiunilor imputate acestuia, în complicitate la falsificarea elementelor de identificare ale autovehiculelor și escrocherie - de aceea declarațiile acestuia urmează să fie apreciate ca veridice.*

Se reține, că instanța de apel nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și nu a apreciat totalitatea probelor prezentate de acuzare întru confirmarea vinovăției inculpatului Bîrca Vadim, nemotivat a respins probele prezentate de către acuzarea de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

Instanța de apel, contrar prevederilor art.101 Cod procedură penală, nu și-a motivat eficient soluția, dând prioritate declarațiilor inculpatului fără a le corobora cu

declarațiile părții vătămate, a martorilor și probelor materiale, care demonstrează că, în acțiunile inculpatului Bîrca Vădim este prezentă latura obiectivă a infracțiunii manifestată prin acțiuni directe de falsificare a elementelor de identificare ale automobilului cât și latura obiectivă a escrocheriei, exprimată prin înșelăciune și abuz de încredere, deoarece prin probele administrate s-a constatat că, făptuitorul Bîrca Vădim a obținut cu rea-credință pentru sine banii și un automobil de model „Mercedes” de la partea vătămată Apostol Gheorghe în posesie transmiși voit de către aceasta, prin dezinformarea ultimului și inducerea în eroare și anume perfectarea procurii, neavând scopul de a-și realiza angajamentul asumat-vinderea automobilului de model BMWX5, care era avea vicii grave.

Or, instanța de apel nu și-a argumentat soluția, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și nu a dat apreciere tuturor probelor administrate pe parcursul judecării cauzei în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, sub toate aspectele, complet și obiectiv și anume: - declarațiilor părții vătămate care în coroborare cu cele ale martorului Grosu Elisei, Ștefăneț Ghenadie, raportul de expertiză nr.4526 din 13.06.2014 care confirmă intenția directă a inculpatului de a dobândi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind conștient de faptul dat și de producerea prejudiciului victime.

La fel, declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați în ședința instanței de fond, verificate suplimentar în ședința instanței de apel, dovedesc prezența în acțiunile inculpatului atât înșelăciunea cât și abuzul de încredere, prin faptul că, a vândut lui Apostol Gheorghe, automobilul său de model „BMW X5” cu xxxxx, a.f. 2002, cunoscând cu certitudine despre faptul că este gajat, că numărul de marcaj al autoturismului de model „BMW X5” este modificat, perfectând la notar procura pe automobilul de model „BMW X5” cu n.îxxxxx, deși cunoștea despre faptul că, acest automobil de facto nu există, există doar o caroserie depozitată pe str.Lunca Bâcului, mun. Chișinău, or în cazul în care inculpatul i-ar fi vândut părții vătămate automobile BMW cu numere românești, urma a fi perfectată procură pe acest automobil.

Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal atestă că, inculpatul Bîrca Vădim a abuzat de încrederea acordată de către partea vătămată Apostol Gheorghe, care manifesta față de acesta un comportament tolerant și credul.

Mai mult ca atât, la adoptarea soluției de casare a deciziei Curții de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în decizia adoptată la 02.07.2019 a indicat explicit că, *„nu poate fi menținută sentința primei instanțe, or, aceasta susține o poziție contradictorie, deoarece îl achită pe inculpat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.42, 276 alin.(2) lit.b) și 190 alin.(5) Cod penal din motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate, însă în motivare își susține poziția precum că învinuirea adusă inculpatului prin rechizitoriu este una neclară”*.

Consider că la caz sunt prezente temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Călugăreanu Vitalie, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020 cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena